

ledigheden, end hvis de var blevet væk fra AMU-kurserne. Det fastslår en opsigtsvækkende undersøgelse, der har fulgt ikke mindre end 40.000 personer i 11 år.«

Spørgsmålet er også, hvad disse AMU-centre og det offentlige egentlig formår. Børsen skriver den 19. marts 1991 om problemer i Rougsø Kommune. Fiskevirksomheden Thorfisk A/S ønskede at åbne en ny filetfabrik i Rougsø Kommune, der har den største arbejdsløshed i Århus Amtskommune. Virksomheden skulle bruge 50-70 nye medarbejdere. Virksomheden satte annoncer i aviserne, kontaktede det lokale AMU-center, orienterede SiD's afdeling – der havde 277 ledige – og det lokale erhvervsråd. Resultatet var imidlertid, at kun 10-15 personer henvendte sig som interesserede i job! Virksomheden måtte opgive og placere i stedet filetfabrikken i Grenå. Rougsø-sagen er et tydeligt eksempel på, at alle dagpenge-, efteruddannelses-, anvisnings- og fagforenings-systemerne er totalt ude af trit med den virkelighed, de befinder sig i. Regningen for det fallerede system betaler skatteyderne bl.a. i form af årlige ca. 28 mia. kr. i dagpenge samt de mange milliarder til jobskabelse og såkaldt efteruddannelse.

Det går galt allerede i uddannelsessystemet. Det fejlagtige syn, at det gælder om at få flest mulige personer proppet ind i uddannelsessystemet – uanset om der senere er beskæftigelse for dem – har medført, at erhvervsskolerne har flere personer under uddannelse, end erhvervslivet kan aftage. Det går allerede galt, når der skal søges praktikpladser.

Erhvervslivet kan ikke opsuge de mange tusinder unge hvert år. Derfor vedtog et folketingsflertal, at eleverne som erstatning skal have erhvervspraktik på skolerne. I stedet for at lade eleverne »lege« med pappenge og tomme dåser har man så i en række kommuner (bl.a. Århus, Hillerød, Vejle og Åbenrå) ladet de tekniske skoler åbne butikker.

Ud over det meget betænkelige i den form for urimelig konkurrence over for andre erhvervsdrivende så er det også at holde de unge for nar.

En del af forklaringen på, hvorfor det ikke er muligt at finde nok praktikpladser, er, at virksomhederne ikke kan opnå godkendelse til at have praktikanter. Af groteske eksempler kan nævnes, at DSB's færgerestauranter ikke kan godkendes! Eleverne propes så ind i disse statsbutikker, hvor forholdene langt fra lever op til de strenge krav, der netop er årsagen til, at rigtige virksomheder ikke kan modtage de mange unge!

Endnu et eksempel på, hvorfor politikere og embedsmænd ikke formår noget seriøst gennem planer og love.

Antal virksomheder

Det går ikke godt for dansk erhvervsliv. Jyllands-Posten beskriver situationen den 19. oktober 1991 under følgende overskrift: »Hvert tredje firma er i fare«. 40 pct. af alle danske selskaber har underskud. Hvert tredje firma er i dag så sårbart, at en forøgelse af gælden kan føre til lukning. Undersøgelsen bygger på 61.226 regnskaber, hvilket svarer til 98 pct. af alle danske aktieselskaber og anpartsselskaber. Den væsentligste årsag er fem års stagneret privatforbrug og lavvækst. De seneste års erhvervsskattereduktion fra 50 pct. til 38 pct. gavner kun de virksomheder, der har overskud! Der er derfor også behov for at få selve den økonomiske vækst i fremgang – øget salg og omsætning er det bedste middel mod underskud og konkurs.

Antallet af danske virksomheder er, målt som antal momsregistrerede virksomheder, steget fra 391.522 i 1979 til 430.004 i 1989. Det væsentligste område, der har medvirket til stigningen, er »tjenesteydelser m.m.«, hvor der næsten er sket en fordobling fra 60.000 til 110.000 over tiåret. For de fleste andre erhverv er der tale om nedgang i antallet af momsregistrerede.

Antallet af selvstændige er faldet. I tiåret 1980-90 er der blevet 65.000 færre selvstændige. Til gengæld er antallet af selskaber steget. Landbruget er det område, hvor der er sket størst fald. I 1980 var 40 pct. af de selvstændige beskæftiget i landbruget. Nu udgør de kun 35 pct. I antal svarer det til et fald på næsten 45.000 personer.

Også bygge- og anlægsvirksomheder har oplevet et fald. Fra 1980 til 1990 er der blevet 10.000 færre selvstændige i denne branche. Fremstillingsvirksomheder har også færre selvstændige, faldet er på 20 pct. over samme tiår.

Til gengæld er der kommet langt flere advokater, revisorer, rådgivende ingeniører, edb-firmaer, leasing- og finansielle virksomheder. Antallet af selvstændige er her øget med 33 pct.

Det er selvfølgelig ikke noget sundhedstegn for et samfund, at virksomheder og almindelige mennesker er nødt til at købe eksperthjælp fra advokater og revisorer for at tilfredsstille det offentlige nysgerrighed og for at kunne komme helskindet gennem lovgivningen. Derfor er stigningen i antallet af den type servicevirksomheder ikke udtryk for en naturlig udvikling, men mere udtryk for simpel nød.

Balancen mellem produktions- og servicevirksomheder vil i et frit marked finde et gunstigt leje. I øjeblikket er der et meget stort behov for flere produktionsvirksomheder.